

بازار سهام یا بورس بستری است که در آن فریداران و فروشندگان سهام شرکت های بورسی را معامله می کنند. این به عنوان یک جزء حیاتی از سیستم مالی عمل می کند، تخصیص سرمایه را تسهیل می کند و فرصت هایی را برای سرمایه گذاران برای مشارکت در مالکیت و رشد مشاغل فراهم می کند. در این مقاله به تفاوت بورس تهران و نیویورک می پردازیم. تفاوت هایی که آن چنان زیاد هم نیست.

بورس ایران که با نام بورس اوراق بهادار تهران (TSE) نیز شناخته می شود، بورس اولیه ایران است. تاریخچه آن به سال 1967 باز می گردد و در طول سال ها رشد و تمول قابل توجهی را تجربه کرده است. بورس اوراق بهادار زیر نظر سازمان بورس و اوراق بهادار ایران (SEO) فعالیت می کند و بستری برای معاملات اوراق بهادار شرکت های ایرانی ارائه می دهد.

از سوی دیگر، بازار سهام نیویورک به بورس های مختلف واقع در شهر نیویورک اطلاق می شود که بورس نیویورک (NYSE) برجسته ترین آنهاست. NYSE تاریخچه ای طولانی دارد که به سال 1792 باز می گردد و یکی از بزرگترین و تاثیرگذارترین بورس های جهان است. این توسط کمیسیون بورس و اوراق بهادار ایالات متحده (SEC) تنظیم می شود و یک پلت فرم برای معاملات اوراق بهادار شرکت های داخلی و بین المللی ارائه می دهد.

در حالی که هر دو بازار به منظور تسهیل معاملات سهام هستند، اما تفاوت بازار بورس تهران و نیویورک تفاوت های قابل توجهی است. این تفاوت ها شامل ساختار بازار، محیط نظارتی، اندازه بازار، پروفایل های سرمایه گذار، انواع اوراق بهادار معامله شده و سطح یکپارچگی جهانی است. درک این تمایزات برای سرمایه گذاران و سیاست گذاران ضروری است تا در هر بازار به طور موثر حرکت کنند و از فرصت هایی که ارائه می دهند سرمایه گذاری کنند.

بازارهای سهام ایران و نیویورک در اقتصاد متبوع خود نقش مهمی دارند و در مقیاس داخلی و جهانی اهمیت قابل توجهی دارند. در اینجا دلایل کلیدی که اهمیت این بازارهای سهام را برجسته می کند آورده شده است:

تشکیل سرمایه؛ بازارهای سهام برای شرکت ها حیاتی است تا با انتشار سهام برای سرمایه گذاران، سرمایه خود را افزایش دهند. بازارهای بورس ایران و نیویورک بستری را برای شرکت ها فراهم می کنند تا به منابع مالی از مردم

دسترسی پیدا کنند و به آنها امکان می‌دهد عملیات خود را تامین مالی کنند، در رشد سرمایه‌گذاری کنند و فرصت‌های شغلی ایجاد کنند.

رشد اقتصادی: بازارهای سهام با تسهیل سرمایه‌گذاری و تخصیص سرمایه به رشد اقتصادی کمک می‌کنند. هنگامی که سرمایه‌گذاران سهام شرکت‌ها را فریداری می‌کنند، سرمایه لازم برای گسترش عملیات، توسعه محصولات یا خدمات جدید و کمک به توسعه کلی اقتصادی را در اختیار شرکت‌ها قرار می‌دهد. ما در آموزش جامع بورس و آموزش فارکس به صورت مفصل راجع به نحوه سرمایه‌گذاری و نوسان‌گیری این دو بازار توضیح داده ایم.

مشارکت سرمایه‌گذار: بازارهای سهام به افراد و سرمایه‌گذاران نهادی فرصت سرمایه‌گذاری در شرکت‌های بورسی را می‌دهند. با شرکت در این بازارها، سرمایه‌گذاران می‌توانند از افزایش سرمایه و سود سهام بهره‌مند شوند و به طور بالقوه ثروت خود را در طول زمان افزایش دهند. این امر باعث ترویج فرهنگ سرمایه‌گذاری و تولید ثروت در بین افراد و موسسات می‌شود.

کشف قیمت و کارایی: بازارهای سهام به عنوان بستری برای کشف قیمت عمل می‌کنند، جایی که پویایی عرضه و تقاضا تعیین‌کننده ارزش اوراق بهادار است. بازارهای بورس ایران و نیویورک سرمایه‌گذاران را قادر می‌سازد تا امساعات بازار را ارزیابی کنند، قیمت‌های منصفانه را برای اوراق بهادار تعیین کنند و معاملات و نقدینگی کارآمد را تسهیل کنند.

مدیریت ریسک و تنوع پرتفوی: بازارهای سهام طیف وسیعی از گزینه‌های سرمایه‌گذاری را در اختیار سرمایه‌گذاران قرار می‌دهند که به آنها امکان می‌دهد سبدهای خود را متنوع کنند. با سرمایه‌گذاری در شرکت‌های مختلف در بخش‌های مختلف، سرمایه‌گذاران می‌توانند با گسترش سرمایه‌گذاری‌های خود و کاهش احتمالی زیان، ریسک را کاهش دهند.

شافص سلامت اقتصادی: عملکرد بازارهای سهام اغلب به عنوان شاخصی از سلامت و رونق کلی اقتصاد در نظر گرفته می‌شود. روندهای صعودی یا نزولی بازار به ترتیب می‌تواند منعکس‌کننده فروش بینی یا بدبینی اقتصادی باشد و بر

اعتماد سرمایه گذاران و تصمیم گیری اقتصادی تأثیر بگذارد. شما در تقویم اقتصادی فارکس فکتوری مدام درباره اهمیت افبار میزان درآمدزایی شرکت های بزرگ می فوانید.

نفوذ بین المللی: بازار سهام نیویورک به عنوان یکی از بزرگترین و تأثیرگذارترین بورس های سهام در سطح جهان، تأثیر قابل توجهی بر بازارهای مالی بین المللی دارد. عملکرد و روند آن می تواند تأثیرات سرریزی بر سایر بورس های سهام در سراسر جهان داشته باشد و به امساعات بازار جهانی و رفتار سرمایه گذاران کمک کند.

سیاست ها و پیامدهای نظارتی: بازارهای سهام ایران و نیویورک تمت نظارت نظارتی و سیاست هایی هستند که هدف آنها تضمین انصاف، شفافیت و حمایت از سرمایه گذار است. توسعه پارچوب های نظارتی قوی به مفظ یکپارچگی بازار، افزایش اعتماد سرمایه گذاران و تقویت رشد پایدار کمک می کند.

تاریخچه بازار سرمایه در تهران و نیویورک

تاریخچه بازار بورس تهران

بورس تهران که با نام بورس اوراق بهادار تهران (TSE) نیز شناخته می شود، بورس اولیه ایران است. به عنوان بانکی برای سرمایه گذاری بهادار شرکت ایرانی عمل می کند و نقش آفرینی زیادی در بازار سرمایه کشور ایفا می کند.

تاریخچه و طرح: بورس اوراق بهادار دارای سابقه ای است که در سال 1967 باز می شود که در ابتدا به عنوان بورس اوراق بهادار تهران منتشر شد. در طول سالها، برای ارتقای عملکرد خود و همسویی با استانداردهای بین المللی، طرحها و اصلاحات را پشت سر گذاشته شده است.

اندازه بازار و فهرست ها: TSE یکی از بزرگ ترین بورس های بازار است و از نظر ارزش بازار در بین بورس های برتر قرار دارد. سهامی خاص از نظر بهادار از جمله سهام، اوراق قرضه و ابزارهای مالی اسلامی مانند صکوک را فهرست می کند.

نظارت: بورس ایران زیر نظر سازمان بورس و اوراق بهادار ایران (SEO) فعالیت می کند. سئو مسئول تنظیم و نظارت بر فعالیت های TSE و اطمینان از رعایت قوانین و مقررات مربوطه است.

تامین کنندگان در بازار: TSE بیمه از شرکت های سهامی خاص در بازار را جذب می کند، از جمله سرمایه گذاران نهادی مانند بانک ها، شرکت های، صندوق سرمایه گذاری و سرمایه گذاری فرد. مشارکت در بازار سرمایه در خارج از کشور نیز مشروط است.

مکانیسم تجارت: بورس اوراق بهادار با استفاده از سیستم یک تجارت الکترونیکی عمل می کند. از شنبه تا چهارشنبه مطابق با هفته کاری ایران باز است. بازار از ترکیبی از مکانیسم های استفاده می کند و معاملات تلفنی هم در آن جریان دارد

شفاخص های بازار: بورس بهادار شفاخص های بازارهای مختلف، از جمله شفاخص اصلی، یعنی شفاخص کل بورس بهادار تهران (TEDPIX) را محاسبه و نگهداری می کند. این شفاخص ها بینشی از عملکرد و روند کلی بازار ارائه دهنده می باشد.

نوسان بازار: بورس ایران به دلایل عوامل از جمله شرایط اقتصادی داخلی، تمولات ژئوپلیتیکی و تغییرات در پویایی بازارهای جهانی، دوره هایی از نوسان را تجربه کرده است.

اصلاحات بازار: دولت ایران اصلاحاتی را برای توسعه بازار سرمایه و جذب بیشتر سرمایه گذاری داخلی و خارجی انجام داده است. تلاش هایی برای بهبود شفافیت، بهبود استانداردهای ماکمیت شرکت و ایجاد فضای سرمایه گذاری مطلوب تر صورت گرفته است.

بازار سهام ایران، در حالی که تمت تأثیر برفی از نظرهای نظارتی و تأثیرات ژئوپلیتیکی قرار دارد، همچنان نقش مهمی در اقتصاد ایران ایفا می کند. دسترسی شرکت ها به سرمایه را می کند، فرصت های سرمایه گذاری را برای سرمایه گذاری داخلی و خارجی ارائه می دهد و به توسعه کلی بخش مالی کشور کمک می کند.

بازار بورس نیویورک

بازار سهام نیویورک به بورس های مختلف واقع در شهر نیویورک اطلاق می شود که بورس نیویورک (NYSE) برجسته ترین آنهاست. این بورس یکی از بزرگترین و تاثیرگذارترین بورس ها در سطح جهان است که به عنوان مرکزی برای معاملات داخلی و بین المللی اوراق بهادار عمل می کند.

تاریخچه و تکامل: بورس اوراق بهادار نیویورک تاریخچه ای غنی دارد که به سال 1792 باز می گردد، زمانی که به عنوان یک سازمان رسمی تأسیس شد. در طول زمان تکامل یافته است و پیشرفت های تکنولوژیکی را در خود جای داده و با تغییرات پویایی بازار سازگار شده است تا موقعیت خود را به عنوان یک بورس اوراق بهادار پیشرو مفظ کند.

اندازه بازار و فهرست ها: بازار سهام نیویورک بزرگترین بورس اوراق بهادار ایالات متحده و یکی از بزرگترین بورس های جهان از نظر ارزش بازار است. طیف گسترده ای از اوراق بهادار، از جمله سهام، صندوق های قابل معامله در بورس (ETF)، اوراق قرضه، اختیار معامله و سایر مشتقات را فهرست می کند.

چارچوب نظارتی: بازار سهام نیویورک تحت نظارت کمیسیون بورس و اوراق بهادار ایالات متحده (SEC) فعالیت می کند که فعالیت های بورس را تنظیم و نظارت می کند. SEC برای محافظت از سرمایه گذاران و مفظ یکپارچگی بازار، رعایت قوانین و مقررات اوراق بهادار را تضمین می کند.

شرکت کنندگان در بازار: بازار سهام نیویورک طیف متنوعی از شرکت کنندگان در بازار را به خود جذب می کند، از جمله سرمایه گذاران نهادی مانند صندوق های سرمایه گذاری مشترک، صندوق های بازنشستگی، صندوق های تامینی و سرمایه گذاران فرد. همچنین شاهد مشارکت قابل توجه سرمایه گذاران بین المللی است.

مکانیسم تجارت: NYSE از یک سیستم تجارت الکترونیکی به نام بازار ترکیبی استفاده می کند. این تجارت الکترونیکی را با تجارت سنتی از طریق بازارسازان تعیین شده (DMM) که تجارت را تسهیل می کنند و بازارهای منظم را تضمین می کنند، ترکیب می کند.

شافص های بازار: بازار سهام نیویورک با چندین شافص بازار شناخته شده از جمله میانگین صنعتی داو جونز (DJIA)، S&P 500 و شافص ترکیبی NASDAQ مرتبط است. این شافص ها به عنوان معیاری برای اندازه گیری عملکرد بازار سهام گسترده تر عمل می کنند.

تأثیر جهانی: بازار سهام نیویورک تأثیر قابل توجهی بر بازارهای مالی بین المللی دارد. عملکرد و روند آن می تواند بر سایر بورس ها در سراسر جهان تأثیر بگذارد و تحولات در شرایط اقتصادی ایالات متحده می تواند تأثیرات موجی بر امساعات بازار جهانی داشته باشد.

پیشرفت های تکنولوژیکی: بازار سهام نیویورک پیشرفت های تکنولوژیکی را برای بهبود کارایی معاملات و دسترسی پذیرفته است. پلتفرم های تجارت الکترونیک، معاملات الگوریتمی و معاملات با فرکانس بالا به بخش های جدایی ناپذیر زیرساخت بازار تبدیل شده اند.

بازار سهام نیویورک جایگاهی مرکزی در امور مالی جهانی دارد و بستری را برای شرکت ها برای افزایش سرمایه فراهم می کند، فرصت های سرمایه گذاری را برای طیف گسترده ای از سرمایه گذاران تسهیل می کند و به عنوان فنشارسنج فعالیت اقتصادی عمل می کند. پارچوب نظارتی قوی، نقدینگی و عمق بازار به اهمیت آن به عنوان یک بازیگر کلیدی در چشم انداز مالی جهانی کمک می کند. لازم به ذکر است که شما با مارجین و نسبت ریسک به ریوارد مناسب می

توانید با انتخاب بروکر فوب که شاخص های سهامی را ارائه می دهد روی سهام های بازار بورس یا سهام نیویورک نوسان گیری کنید. تمام الگوهای پرایس اکشن به راحتی روی این بازار پیاده سازی می شوند

مقایسه سافتار سهام در بازار بورس ایران و امریکا

تفاوت بورس تهران و نیویورک بسیار زیاد است که در ادامه راجع به آن صحبت می کنیم. سافتار بازار بورس ایران (بورس اوراق بهادار تهران - TSE) و بازار سهام نیویورک (بورس بورس نیویورک - NYSE) از چند جنبه کلیدی متفاوت است. در اینجا تفاوت های قابل توجه در سافتار بازار بین این دو وجود دارد:

مکانیسم های لیست و معاملات:

عرضه های عمومی اولیه (TSE: IPOs) از یک فرآیند کتاب سازی برای IPO ها پیروی می کند که در آن قیمت عرضه بر اساس تقاضای سرمایه گذار تعیین می شود. در مقابل، NYSE معمولاً از پذیره نویسان برای تعیین قیمت پیشنهادی از طریق فرآیند IPO با قیمت ثابت استفاده می کند.

معاملات بازار ثانویه: TSE از یک سیستم معاملاتی پیوسته استفاده می کند که در آن سهام در طول جلسه معاملاتی معامله می شود. در NYSE، معاملات از طریق یک سافتار بازار ترکیبی انجام می شود که معاملات الکترونیکی و بازارسازان تعیین شده (DMM) را در ممل معاملات ترکیب می کند.

شافص ها و شرکت های فعال در بورس ایران و آمریکا

سرمایه گذاران نهادی: TSE نسبت به سرمایه گذاران نهادی نسبت بیشتری از سرمایه گذاران فرد دارد. در مقابل، NYSE مضمور قابل توجهی از سرمایه گذاران نهادی، مانند صندوق های سرمایه گذاری مشترک، صندوق های بازنشستگی، و صندوق های تامینی را به خود جلب می کند.

سرمایه گذاران فرد: سرمایه گذاران فرد نقش مهم تری در TSE ایفا می کنند و نسبت بیشتری از سرمایه گذاران فردی در بازار شرکت می کنند. NYSE همچنین دارای مشارکت سرمایه گذاران فرده فروشی است، اما در مقایسه با سرمایه گذاران نهادی نسبتاً کمتر است.

مقایسه بازدهی سهام در بازار تهران و نیویورک

ارزش بازار: NYSE دارای ارزش بازار قابل توجهی در مقایسه با TSE است. بورس اوراق بهادار نیویورک یکی از بزرگ ترین بورس های جهان است که میزبان شرکت های با سرمایه ی بزرگ بسیاری است، در حالی که بورس اوراق بهادار ارزش بازار کمتری دارد و عمدتاً بر شرکت های ایرانی تمرکز دارد.

نقدینگی: NYSE عموماً به دلیل تعداد بیشتر شرکت های پذیرفته شده در بورس و حجم معاملات بیشتر، نقدینگی بالاتری از خود نشان می دهد. TSE، در حالی که به طور فعال معامله می شود، ممکن است سطح نقدینگی نسبتاً پایین تری داشته باشد. مسلماً با حجم نقدینگی زیادی که این بازار دارد بازدهی اش هم از بازار بورس تهران بسیار بالاتر است.

نهادهای نظارتی: بورس اوراق بهادار تمت نظارت سازمان بورس و اوراق بهادار ایران (SEO) فعالیت می کند که بر بازار سرمایه ایران نظارت و تنظیم می کند. NYSE توسط کمیسیون بورس و اوراق بهادار ایالات متحده (SEC) تنظیم می شود که مسئول تضمین بازارهای منصفانه و منظم در ایالات متحده است.

الزامات افشا و گزارش: TSE و NYSE الزامات افشا و گزارش متفاوتی دارند. NYSE از شرکت های پذیرفته شده در بورس می خواهد که استانداردهای گزارشگری سختگیرانه از جمله گزارشگری مالی و افشای منظم را رعایت کنند. TSE الزامات گزارشگری فاص خود را دارد اما ممکن است از نظر فراوانی و عمق افشاهای متفاوت باشد.

این تفاوت ها در سافتار بازار بین بازار سهام ایران (TSE) و بازار سهام نیویورک (NYSE) بر مکانیسم های معاملاتی، پروفایل سرمایه گذاران، اندازه بازار، نقدینگی و محیط نظارتی تأثیر می گذارد. درک این تمایزات برای سرمایه گذاران و فعالان بازار که به دنبال مشارکت موثر در این بازارها هستند بسیار مهم است.

تفاوت بورس تهران و نیویورک ابعاد دیگر هم دارد که در این قسمت به آن می پردازیم. فرصت های سرمایه گذاری و طبقات دارایی موجود در بازار سهام ایران (بورس اوراق بهادار تهران - TSE) و بازار سهام نیویورک (بورس نیویورک - NYSE) به دلیل عوامل مختلفی از جمله مقررات بازار، شرایط اقتصادی و ترمیمات سرمایه گذار متفاوت است. در اینجا برفی از تفاوت های کلیدی در فرصت های سرمایه گذاری و طبقات دارایی بین دو بازار آورده شده است:

انواع اوراق بهادار قابل معامله:

TSE: TSE طیفی از اوراق بهادار، از جمله سهام (سهام معمولی و سهام ممتاز)، صندوق های قابل معامله در بورس (ETF)، اوراق قرضه، ابزارهای مالی اسلامی (مانند صکوک) و گواهی مشارکت (مشابه با انتشارات حقوقی یا اختیار سهام) ارائه می کند.

NYSE: NYSE طیف وسیع تری از اوراق بهادار، از جمله سهام عادی، سهام ممتاز، ETF ها، (سیدهای سپرده گذاری آمریکایی (ADRs) که نماینده سهام شرکت های بین المللی، اوراق قرضه شرکتی و ابزارهای مشتقه مختلف مانند اختیار معامله و قراردادهای آتی است را ارائه می دهد.

گزینه ها و محصولات سرمایه گذاری:

TSE: TSE گزینه های سرمایه گذاری مانند سرمایه گذاری سهام در شرکت های بورسی، اوراق بهادار با درآمد ثابت مانند اوراق قرضه دولتی و شرکتی و محصولات سرمایه گذاری مطابق با شرع را مطابق با اصول مالی اسلامی ارائه می دهد.

NYSE: NYSE طیف گسترده تری از گزینه های سرمایه گذاری، از جمله سرمایه گذاری های سهام در شرکت های دافلی و بین المللی، اوراق بهادار با درآمد ثابت (اوراق قرضه دولتی، اوراق قرضه شرکتی)، ETF های را که بفش ها و طبقات مختلف دارایی را پوشش می دهند، و محصولات مشتقه برای اهداف تجاری و پوشش ریسک ارائه می کند.

مشارکت سرمایه گذاران خارجی

بورس اوراق بهادار: دولت ایران به دسته‌های فاصی از سرمایه‌گذاران خارجی اجازه می‌دهد تا با رعایت قوانین و مقررات فاصی در بورس اوراق بهادار شرکت کنند. با این حال، ممکن است محدودیت‌هایی در سطوح مالکیت خارجی و بازگرداندن سرمایه وجود داشته باشد.

NYSE: NYSE برای سرمایه‌گذاران خارجی باز است و مشارکت بین‌المللی گسترده است. سرمایه‌گذاران خارجی می‌توانند به راحتی از طریق ADR و ETF به NYSE دسترسی داشته باشند و فرصت‌هایی را برای تنوع جهانی فراهم کنند.

دسترسی به بازار

TSE: دسترسی به بازار سهام ایران (TSE) ممکن است به دلیل ملاحظات ژئوپلیتیکی، تحریم‌ها و مقررات مملی محدودیت‌های فاصی برای سرمایه‌گذاران خارجی داشته باشد. سرمایه‌گذاران خارجی اغلب به تاییدیه‌های فاصی نیاز دارند و باید الزامات قانونی را رعایت کنند.

NYSE: NYSE برای سرمایه‌گذاران داخلی و بین‌المللی بسیار قابل دسترسی است. رویه‌ها و زیرساخت‌ها را برای تسهیل تجارت برای طیف وسیعی از شرکت‌کنندگان در بازار، از جمله سرمایه‌گذاران فرده‌فروشی و نهادی، ایجاد کرده است.

توجه به این نکته مهم است که فرصت‌های سرمایه‌گذاری و طبقات دارایی در هر دو بازار ممکن است در طول زمان به دلیل تغییر در مقررات، شرایط اقتصادی و پویایی بازار تغییر کنند. سرمایه‌گذاران باید تحقیقات کاملی انجام دهند، ریسک‌پذیری خود را در نظر بگیرند و هنگام بررسی فرصت‌های سرمایه‌گذاری در بازار بورس ایران (TSE) یا بازار سهام نیویورک (NYSE) با متخصصان مالی مشورت کنند.

نقش نهادی‌های تنظیم بازار بورس در تهران و نیویورک

محیط نظارتی بازار سهام ایران (بورس اوراق بهادار تهران - TSE) و بازار سهام نیویورک (بورس نیویورک - NYSE) به دلیل تنوع در چارچوب‌های قانونی، نهادهای نظارتی و نظارت بر بازار، به طور قابل توجهی متفاوت است. در اینجا جنبه‌های کلیدی محیط‌های نظارتی در هر دو بازار آمده است:

نهادهای نظارتی

بورس اوراق بهادار: بورس اوراق بهادار تحت نظارت و مقررات سازمان بورس و اوراق بهادار ایران (SEO) فعالیت می کند. سئو مسئولیت تدوین مقررات، نظارت بر فعالیت های بازار، تضمین شیبه های معاملاتی منصفانه و مفاظت از منافع سرمایه گذاران در بازار سرمایه ایران را بر عهده دارد.

NYSE: NYSE توسط کمیسیون بورس و اوراق بهادار ایالات متحده (SEC)، یک آژانس فدرال که مسئول اجرای قوانین اوراق بهادار، ترویج شفافیت بازار، مفاظت از سرمایه گذاران، و مفاظت بازارهای منصفانه و منظم در ایالات متحده است، تنظیم می شود.

شفافیت در بازار بورس تهران و نیویورک، پالش ها و راهکارها

TSE: TSE الزامات افشا و گزارش خاصی را برای شرکت های پذیرفته شده در بورس اعمال می کند که ممکن است بسته به اندازه و ماهیت شرکت متفاوت باشد. این الزامات شامل گزارشگری مالی منظم، افشای اطلاعات با اهمیت، و رعایت استانداردهای مسابرداری تجویز شده توسط SEO است.

NYSE: NYSE استانداردهای افشاگری و گزارش دهی دقیقی برای شرکت های بورسی دارد. شرکتها موظفند گزارشهای دوره ای، از جمله صورت های مالی سالانه و فصلی را ارائه کنند و رویدادها یا اطلاعات مهمی را که ممکن است بر عملکرد یا قیمت سهام شرکت تأثیر بگذارد، افشا کنند. SEC بر انطباق با این الزامات گزارشگری نظارت و اجرا می کند.

حاکمیت شرکتی

TSE: TSE دستورالعمل ها و الزامات حاکمیت شرکتی را برای شرکت های بورسی به منظور ارتقای شفافیت، پاسخگویی و حمایت از حقوق سهامداران ایجاد کرده است. SEO استانداردهایی را برای ترکیب هیئت مدیره، مدیران مستقل، کمیته های مسابرسی و سایر شیبه های حاکمیتی تعیین می کند.

NYSE: NYSE تاکید قابل توجهی بر حاکمیت شرکتی دارد. شرکت های فهرست شده ملزم به رعایت استانداردهای حاکمیتی تعیین شده توسط SEC، از جمله کمیته های مستقل هیئت مدیره، افشای غرامت اجرایی، و پایبندی به استانداردهای فهرست بندی مربوط به ترکیب هیئت مدیره و استقلال مدیر هستند.

نظارت بر بازار و اجرای آن:

SEO: TSE نظارت بر بازار را برای نظارت بر فعالیت‌های معاملاتی، شناسایی بی‌نظمی‌ها یا شیوه‌های دستکاری، و اجرای انطباق با مقررات بازار انجام می‌دهد. صلاحیت بررسی معاملات مشکوک، اعمال مجازات برای تخلفات و انجام اقدامات اجرایی لازم را دارد.

SEC: NYSE و سازمان‌های خود نظارتی مانند سازمان تنظیم مقررات صنعت مالی (FINRA) بر نظارت و اجرای بازار در NYSE نظارت می‌کنند. آنها بر فعالیت‌های تجاری نظارت می‌کنند، تخلفات احتمالی را بررسی می‌کنند و قدرت اعمال جریمه، مجازات و سایر اقدامات انضباطی را دارند.

حمایت از سرمایه‌گذار:

TSE: سئو مسئول حفظ منافع سرمایه‌گذاران در بورس ایران است. آموزش سرمایه‌گذاران را ارتقا می‌دهد، قوانینی را برای جلوگیری از تقلب و دستکاری بازار تعیین می‌کند و کانال‌هایی را برای حل شکایات و حل و فصل اختلافات فراهم می‌کند.

SEC: NYSE تمرکز زیادی بر حمایت از سرمایه‌گذاران در NYSE دارد. مقرراتی را برای تضمین شیوه‌های معاملاتی منصفانه تنظیم می‌کند، از معاملات داخلی جلوگیری می‌کند، قوانین اوراق بهادار را اجرا می‌کند، و منابعی را برای آموزش سرمایه‌گذاران و رسیدگی به شکایات فراهم می‌کند.

توجه به این نکته مهم است که محیط نظارتی در هر دو بازار می‌تواند در طول زمان با به روز شدن مقررات، وضع قوانین جدید و تغییر پویایی بازار تغییر کند. سرمایه‌گذاران باید در مورد چارچوب نظارتی مطلع باشند و هنگام شرکت در بازار سهام ایران (TSE) یا بازار سهام نیویورک (NYSE) از قوانین و الزامات قابل اجرا پیروی کنند. مشاوره با متخصصان حقوقی و مالی می‌تواند راهنمایی‌های بیشتری در مورد رعایت مقررات و حمایت از سرمایه‌گذار ارائه دهد.

فکر می‌کنم اگر تا اینجای مقاله همراه ما بودید متوجه تفاوت بورس تهران و نیویورک شده باشید. در پایان، بازار سهام ایران (بورس اوراق بهادار تهران - TSE) و بازار سهام نیویورک (بورس نیویورک - NYSE) تفاوت‌های قابل‌توجهی را در ساختار بازار، فرصت‌های سرمایه‌گذاری و محیط‌های نظارتی خود نشان می‌دهند.

بورس اوراق بهادار که زیر نظر سازمان بورس و اوراق بهادار ایران (SEO) فعالیت می کند، مجموعه ای از اوراق بهادار شامل سهام، اوراق قرضه، ابزارهای مالی اسلامی و اوراق مشارکت را ارائه می کند. نسبت بیشتری از سرمایه گذاران فرد را جذب می کند و مقررات و محدودیت های فاضی برای مشارکت سرمایه گذاران فارجهی دارد. البته تفاوت بورس تهران و نیویورک باعث نمی شود که بگوییم شما نمی توانید در این بازار به سود برسید بلکه اگر به درستی از تقویم اقتصادی فارکس فکتوری و تمام الگوهای پرایس اکشن با نسبت ریسک به ریوارد مناسب استفاده کنید می توانید تجربه نوسان گیری درفشانای داشته باشید. برای نوسان گیری روی شافص های سهامی بازار بورس نیویورک باید با دقت انتفاع بروکر خود را انجام دهید در غیر این صورت یا بروکر شما این امکان را به شما نمی دهد و یا مارجین زیادی از شما در بازار فارکس درگیر می کند که توانایی معامله پر سود را نداشته باشید.

از سوی دیگر، NYSE که توسط کمیسیون بورس و اوراق بهادار ایالات متحده (SEC) تنظیم می شود، طیف گسترده تری از اوراق بهادار شامل سهام، اوراق قرضه، ETF، ADR و محصولات مشتقه را ارائه می دهد. حضور قابل توجهی از سرمایه گذاران نهادی دارد و برای سرمایه گذاران دافلی و بین المللی بسیار قابل دسترسی است.

محیط های نظارتی نیز متفاوت است، به طوری که TSE از مقررات تعیین شده توسط SEO برای اطمینان از شیوه های تجارت منصفانه، استانداردهای ماکمیت شرکتی و حمایت از سرمایه گذار پیروی می کند. NYSE، تمت نظارت SEC، بر شفافیت، الزامات افشا و نظارت بر بازار برای مفض بازارهای منصفانه و منظم تأکید دارد.

درک این تفاوت ها برای سرمایه گذاران و فعالان بازار که به دنبال مشارکت در بازار سهام ایران (TSE) یا بازار سهام نیویورک (NYSE) هستند، بسیار مهم است. در نظر گرفتن سافتار بازار، فرصت های سرمایه گذاری، دسترسی و چارچوب نظارتی هنگام تصمیم گیری برای سرمایه گذاری و رعایت قوانین و مقررات مربوط ضروری است.

سرمایه گذاران باید تمقیقات کاملی انجام دهند، به دنبال مشاوره مرفه ای باشند، و در جریان تمولات بازار و تغییرات نظارتی قرار بگیرند تا بتوانند انتفاع های سرمایه گذاری آگاهانه ای داشته باشند و ریسک های مرتبط با هر بازار را کاهش دهند. تفاوت بورس تهران و نیویورک می تواند به مرور زمان کمتر شود.